potřebuju se vykecat

Vložil Dagmar Břečková - 07/02/2015 15:49

Ahoj, jsem tu, píšu sem, protože mám potřebu nějak ventilovat a zformulovat si svůj postoj k chlastu. Jsem po „kalbě“(plese) a opět se mě týká neskutečná kocovina-ovšem jen ta morální, jinak jsem až moc v pořádku na to, kolik jsem toho do sebe nalila. Už se s tím vlastně plácám strašně dlouho, nebo asi ne až tak dlouho, ale na to, že mi je 20, tak těch zkušeností s pitím je moc, moc, moc. Já vlastně nerada piju, protože je to úplná zhovadilost, ale baví mě ten proces. Od tý doby co jsme měla první okno, mám prakticky pokaždý výčitky. Někdo teď možná po včerejšku naříká, ale jinak je vlastně v pohodě, kdežto já jsme zase psychicky v prdeli a vlastním přičiněním. Nesnáším to, že když se rozjedu, tak potom leju, leju, sama, s někým, něco ztratím apod.nejdu domů, tahám se někde, s někým. A ještě potom slyším, jak jsme vlastně celkem fungovala, byla sranda...néééé, přitom to sama vím, že si tím nahrazuju lásku či co, protože zoufala chci, aby mě někdo měl rád. A má, kamarádky, sourozenci, máma určitě taky, ale já chci ještě někoho! Abych uvedla aspoŇ trošku nějaké info, dokážu nepít, když prostě není příležitost, akce, nemám vůbec důvod, nutkání, nevím, jestli spadám do kategorie kvartální alkoholik, ale o jsem tak četla, tak by to tak odpovídalo. Naštěstí, nebo nevím, se celkem dost věnuju intenzivnímu cvičení a vlastně se snažím o co nejzdravější styl života než mi zase rupne v bedně, někam jdeme, držím se, jsem opitá, říkám si, dobrý, však svět se nehroutí a potom to někde vzadu přepne a já už se neovládám. Troufám si říct, že i takový stavy nejsou to největší zlo samy o sobě-na nějaký „vylitosti“ i ráda vzpomínám, ale jsou to ty situace, kdy jsem je strávila s nejblížšíma, kdy jsme potom spolu i střízliveli a vůbec nebyl důvod dělat z toho drama. Děsí mě, nebo vlastně ne, ale pořád nemám v hlavě nastavené, že bych chtěla přestat pít. Já si totiž pořád myslím, že to jednou zvládnu a ano, dokážu posedět, vypít dejme tomu čtyři sklenky něčeho, jít domů, ale popravdě to nemám ráda, to mi přijde úplně zbytečný, vyhledávám něco, co se bude dále dít, jak kdybych hledala účel, proč se zmámit a potom někde divočit. Nevím, jestli to někdo chcete číst, ale ten pocit, že to někde snad přelouská, mě nějak uklidňuje. Ve středu jsem byla poprvé u psychologa. A snad ne ani kvůli tomuto, i když ano „řeším“ tak své problémy, ale chrlila jsem tam všechno, až byl možná trošku zmatený, proč jsem psala, že potřebuji hlavě poradit ohledně školy a cítím se ve svém oboru ztracená. Jo to je to správný slovo-ztracená, úplně nejvíc, od tý doby co jsem na vejšce jsem v životě ztratila nějakou linku, která mě vedla. Chodila jsem na hafo kroužků a nebyl čas moc dumat, co budu dělat, nebudu dělat. Alkohol mě vždycky hodí do takovýhle depky a uběhne týden, dva a nanovo. Těch penez, toho času, toho smutku, toho huntování těla a stejně vím, že to nbylo naposledy a říkám si, až na někoho narazím, zmizí to. Tak jo asi čau

==========

Re: potřebuju se vykecat

Vložil renata - 08/02/2015 00:35

Příspěvek byl správcem webu smazán z důvodu porušení vnitřních pravidel diskuze.

==========

Re: potřebuju se vykecat

Vložil Dáša - 08/02/2015 09:32

Děkuji za reakci. Nějak mi od včerejška došly slova. Pro mě je děsivé uvědomění, že žiju od akce k akci. I když už jsem delší dobu nahlodaná takovým dost povrchním důvodem-lepší postava (hubnout

nepotřebuji, ale vždycky to může být lepší), protože jak jsem psala, nějak si nechci připustit ty opravdové problémy.

==========

Re: potřebuju se vykecat
Vložil Renata - 08/02/2015 11:57

Příspěvek byl správcem webu smazán z důvodu porušení vnitřních pravidel diskuze.

==========

Re: potřebuju se vykecat
Vložil Dáša - 08/02/2015 12:18

---

děkuju za jakési směrování! Co mě štve, že i když už jsem se někomu třeba zmínila, že cítím, že to není normální a měla bych s tím něco dělat, tak mě dotyční „uklidnili“, jestli si to až moc neberu a nedělám z komára velblouda apod....a já si jenom namlouvala, že mě nechápou a že mi vlastně nic jiného nezbývá. Přitom je to celou dobu na mně, jestli se kousnu a něco s tím udělám.
Můžu se zeptat na Tvůj příběh? Tedy samozřejmě jenom jestli chceš. Zajímalo by mě více náhledů a zkušeností s tímto způsobem pití.

==========

Re: potřebuju se vykecat
Vložil Renata - 08/02/2015 15:36

Příspěvek byl správcem webu smazán z důvodu porušení vnitřních pravidel diskuze.

==========

Re: potřebuju se vykecat
Vložil Dáša - 08/02/2015 15:56

---

hm, hm, díky, opravdu to máme nastavené stejně-nezřízeně, bohužel. Nó tak, dost keců, jdu vyvenčit psa, přitom se dobře přemýšlí.

==========

Re: potřebuju se vykecat
Vložil Renata - 08/02/2015 16:59

Příspěvek byl správcem webu smazán z důvodu porušení vnitřních pravidel diskuze.

==========

Re: potřebuju se vykecat
Vložil Marketa - 08/02/2015 20:18

Tak s tím souhlasím. Vše s mírou a nic nepřehánět.

==========

Re: potřebuju se vykecat
Vložil D. - 11/02/2015 11:29

---

fíha, Renato, teď jsem si pročetla znova tvoje odpovědi s tím párdenním odstupem a mají pro mě zas o něco širší záběr. Nejsou totiž ve stylu nedělej to/dělej toto, musíš se.../nesmíš apod. a promluvily mi do duše snad nejvíc ze všech, kteří se už o to kolikrát snažili. Únor je pro mě rizikový-každý víkend až na tento nejbližší někam razím, takže jsem sama na sebe zvědavá. Nebudu tady psát, jak se najednou cejtím, že od teď už všechno dobrý a budu sluníčková a bez morálních kocovin atd., ale nějaký odhodlání se konečně trhnout od toho věčnýho stereotypu tam určitě je a díky ti za něj! Jinak ještě Markét, to je právě to, na čem musím pracovat a nejenom při pití, ve více ohledech jsem extrémista. Myslím, že se zde opět objevím, ať už z jakéhokoliv důvodu.

==========

Re: potřebuju se vykecat
Vložil Renata - 11/02/2015 12:17

Příspěvek byl správcem webu smazán z důvodu porušení vnitřních pravidel diskuze.

==========